

ճոխութեան հետ ստացած ունի, կը հաւատամք թէ օրինաւոր միջով, նա և նիւթական ճոխութիւն. որով կաւրտելոյ օշնութեան հասնելու ամենամեծ առաքինութիւնն ալ կատարելու ձեռնհաս կը գտնուի: Բայց չեմք գիտեր թէ որ քաղաքաւարութեան օրէնքով կամ ինչպիսի իշխանութեամբ կարող կը լինէր հարցանել թէ «Ի՞նչ պէս արդեօք յաջողեցաւ, այնչափ հարցն տուիւն տէր լինելոյ. եւ այդ յաջողութիւնը զարմանալի և հետաքրքիր գաղտնիք կը համարէք ու կը վճռէք թէ ժամանակը պիտի յայտնէ մեզ. Այսպիսի հարցում մի երկու համամիտ և համակիր բարեկամներ իրարու կաւրող են առնել. բայց ձեր գրութեան մէջ ուրիշ ոգի մը կը նշմարուի որոյ քողը թողով որ ժամանակը մերկանայ մեզ, Մնամ ձեզ բարեկամ»

Ս. Երուսաղէմի միաբան
Վարդապետ մի:

ՄԱՀԱԳՈՅԺ

Քաղաքիս Լատորիոյ փոխ-հիւպատոս Սեփ. Փառքալ Յ. Սուրբառեանցի պարկեշտասուն դուստր Հր. Ռիփսիմէ օրիորդը ինն օրի չափ (Ֆետր. 15 քեռնիկիօղա) Զարարար տենդը սուրած հիւանդութեամբ պատկելով Յուլիս 3ին փոխեցաւ յաստեացս առ Լոտուած ՚ի հասակի 15 ամաց:

Հանգուցեալ օրիորդ Հրիփսիմէն բնութեան ձիւղերովը, պարկեշտութեամբն ու ծանրաբարոյութեամբը ակնածելի էր ամենուն և փառք ու պատիւ իւր ազնուամիայ գերդաստանին: Նա անդատին իւր փոքր հասակէն ցոյց կը տար թէ ինքն արժանի պիտի լինի այնպիսի ազնուական զարմի շառաւիղ լինելոյ: Իւր բնական ձիւղ վերայ դալով նաեւ բնական կան դաստիարակու-

թիւնը և օգտակար ուսմանց ու աւրուեստից հրահանգն ալ, զորս իւր փութ. Հայրը մատակարարելու մեծ հոգ կը տանէր, աւելի սրայծառ փայլեցաւ նա ամենայն հանգամանօք. ՚ի սրբա դաստիարացն Սիօնի:

Սրբալիրը ծնողքն և համայն գերդաստանը ամենայն գգուանօք խնամելով սնուցին, և բազմիցս իրենց սննծի փոխադարձօրէն ցին զինքը փոխադաց բերնէն և հասուցին յայն հասակ, յորում իրենց սիրոյն և ճգնաց քաղցր արդիւնքը փայլելու յուսով կը խայտային. որ առնէն և անմեղ (Օրիորդն կը խոստանար ասկօսեօք լիւր չի հատուցանել իւրեն յանձնուած մտաւոր ու բարոյական աւանդները. վերջապէս անանկ ատեն մի ուր ճշմարիտ մայր լինելոյ սրտարատ և դուակներ կը թելով ազգին և մարդկութեան օգտակար անգամներ հասցնելու կէտն հասած էր. ահա յանկարծ մահն յափշտակեց զինքը իւր գերդաստանի գրկէն և իւր սիրելի ազգէն համակելով զամենեսին ՚ի սուգ ցաւապին. որոյ յուղարկաւ թութիւր կատարեցաւ նոյն օրը մեծ հանդիսիւ և ամփոփեցաւ ՚ի ձորին նախնեաց իւրոց. այն տեղ Վ. Ներսէս Ն. Սրգապետն խիստ համառօտ, բայց ազգու միսթարիչ դամբանական մի խօսելով միսթարեց ներկայ գտնուող բազմութեան և նմանապէս հանգուցելոյն Սեփ. Հ. Եր. վշտակիր սիրտը, որ իւր անդրանիկ զաւկին բնկերացած էր մինչ ՚ի ձերիմ, ՚ի սեռան յաւիտենականութեան:

Չեմք եռանդեամբ կը մաղթեմք և մեք վերին Նախախնամութենէն և կը խնդրեմք որդհանգուցեալ Հրիփսիմէ (Օրիորդն ընդ դասս երջանիկ կուսանացն դատէ և նորա ծնողացն ու բոլոր գերդաստանին անվիշտ և երկար կեանս) յարգեւելելով միսթարի: զիրենք միսթարութեամբ Սուրբ Հոգւոյն: